

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 ת.א. 200462/02
 ת.א. 200462.1/02
 ת.א. 200462.2/02
 ת.א. 17319/03
 בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי
 תאריך: 21/08/2006

בעניין: שנון ליאור

ע"י ב"כ עו"ד פיש התובע (ת.א. 200462/02)

נ ג ד

בנק לאומי לישראל בע"מ סניף שער ראשון

ע"י ב"כ עו"ד קליין ואזרן הנתבע (ת.א. 200462/02)

ושולח הודעת צד ג' (ת.א. 200462.1/02)

נ ג ד

טל רחל

ע"י ב"כ עו"ד פיש צד ג' (ת.א. 200462.1/02)

והתובעת שכנגד (ת.א. 200462.2/02)

נ ג ד

בנק לאומי לישראל בע"מ סניף שער ראשון

ע"י ב"כ עו"ד קליין ואזרן הנתבע שכנגד (ת.א. 200462.2/02)

והתובע (ת.א. 17319/03)

נ ג ד

שנון ליאור

ע"י ב"כ עו"ד פיש הנתבע (ת.א. 17319/03)

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

פסק - דין

1

2

3 הימורים וירטואליים באמצעות האינטרנט, שבוצעו במשך מספר חודשים, גרמו לחיובה של
4 המהמרת ובן זוגה (התובעים) בתשלום של עשרות אלפי דולרים.
5 התובעים טוענים, כי נעשה שימוש לרעה בכרטיסי אשראי שלהם, ואין עליהם לשאת בחיובים
6 הכספיים. הבנק טוען מנגד, כי מדובר במהמרים המסרבים לשלם את חובותיהם בתואנות
7 שווא.

8

עד כמה עמוקה המחלוקת יובהר להלן.

9

רקע עובדתי וטענות הצדדים

11 ביום 24.7.00 פתח התובע (להלן: "מר שנון") חשבון בנק, שמספרו 12653/51, בסניף
12 שער ראשון של הנתבע (להלן: "הבנק"). לבקשת מר שנון, הנפיק לו הבנק כרטיס אשראי
13 מסוג ויזה כ.א.ל (להלן: "כרטיס האשראי"). מר שנון ביקש להעמיד לרשותו מסגרת אשראי
14 בגובה 30,000 ₪, ובקשתו נענתה על ידי הבנק.

15

ת.א. 200462/02

17 תחילתם של ההליכים בתביעתו של מר שנון, בגין חיובים בכרטיס האשראי, שמקורם,
18 לטענתו, בשימוש לרעה שנעשה בכרטיס בו, שאותם סירבו ויזה והבנק להשיב לו. חיובים אלו
19 עומדים על סך של 53,531 ₪ - הוא סכום התביעה.

20

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 לדברי מר שנון, החל מיום 13.12.00 נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלו, לצורך
2 השתתפות במשחקי מזל באינטרנט. לטענתו, דבר השימוש לרעה בכרטיס האשראי לא נודע
3 לו בסמוך למועד השימוש לרעה, אלא רק בשלהי חודש אפריל או תחילת חודש מאי 2001.
4
5 עוד טוען מר שנון, כי במעמד פתיחת החשבון ביקש, כי כל דברי הדואר מטעם הבנק ומטעם
6 חברת כרטיסי האשראי ישלחו לכתובת - ת.ד. 5082 בראשון לציון ולא לכתובת המצוינת
7 בתעודת הזהות שלו - רחוב חכמי אתונה 22 תל אביב. אולם, למרות שפקיד הבנק ציין כי
8 אין כל בעיה להיענות לבקשה, בפועל היא לא בוצעה ודברי הדואר לא הגיעו לכתובת
9 המבוקשת, כי אם לכתובתו הישנה - זו הרשומה בתעודת הזהות. בשל עובדה זו, טוען מר
10 שנון, כי דבר השימוש לרעה בכרטיס האשראי נודע לו רק בחלוף כ- 5 חודשים מתחילתו.
11
12 משנודע למר שנון, כי נעשה שימוש כאמור בכרטיס האשראי שלו, פנה לחברת ויזה (להלן :
13 "ויזה"), ביטל את כרטיס האשראי וביקש לבטל את כל החיובים שמקורם בשימוש לרעה.
14 ויזה ביטלה את כל החיובים בכרטיס האשראי, החל מיום 21.1.01 ועד יום 2.5.01, וזיכתה
15 את חשבונו של מר שנון בשוויים.
16 ויזה סירבה לבטל את החיובים בכרטיס האשראי, לתקופה שמיום 13.12.00 ועד יום
17 10.1.01, מהטעם שפנייתו של מר שנון אליה נעשתה מאוחר מדי (ראה נספח ח' לכתב
18 התביעה).
19
20 בתביעתו שהוגשה בסד"מ טען מר שנון, כי הבנק התרשל כלפיו, בכך שבשל השימוש לרעה
21 בכרטיס האשראי שלו, נקלע חשבונו ליתרת חובה החורגת ממסגרת האשראי המאושרת,
22 אולם הבנק לא טרח לברר עימו את פשר העניין או לבקר ולפקח בצורה נאותה על התנהלות
23 חשבונו.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1

2 לטענתו של מר שנון, לאורך כל הדרך, החל מגילוי השימוש לרעה שנעשה בכרטיס האשראי
3 שלו ועובר לפנייתו לויזה, נאמר לו על ידי מנהלת הסניף ועובדים נוספים, כי אין לו מה
4 לדאוג, הבנק עומד מאחוריו ובכל מקרה הוא יקבל את מלוא כספו בחזרה. ברם, משפנה
5 לבנק וביקש לפצותו בסכום שויזה סירבה להשיב לו, הוא נענה בשלילה (ראה נספח יג' לכתב
6 התביעה), וזאת בניגוד לאמור בכתב של הבנק הממוען לויזה (ראה נספח יד' לכתב
7 התביעה).

8

9 בדיון שהתקיים ביום 25.2.03 בפני כב' השופטת שושנה אלמגור, הסכימו הצדדים כי תינתן
10 לבנק רשות להתגונן בפני תביעתו של מר שנון (בש"א 138244/02), והרשות ניתנה.
11 בתמצית, טען הבנק, כי השימוש בכרטיס האשראי נעשה בידיעתו או מטעמו של מר שנון, כי
12 השימוש לא יכול היה להתבצע מבלי שמר שנון ימסור את פרטי הכרטיס; כי ההודעה
13 המאוחרת על שימוש לרעה כביכול (5 חודשים) שוללת את זכות השיפוי; כי הכתובת
14 למשלוח דואר, שמסר מר שנון במסמכי פתיחת החשבון, הינה הכתובת בתל אביב ולא תא
15 דואר כטענתו; וכי מר שנון היה מעורב בפעילות שהתבצעה בחשבונו, ואף עודכן על ידי פקידי
16 הבנק טלפונית ובפקס.

17

18 ביום 26.2.03 - יום לאחר שניתנה לבנק רשות להתגונן בפני תביעתו של מר שנון - הגיש
19 הבנק בקשה דחופה לתיקון פרוטוקול (בש"א 157507/03). הבנק ביקש לתקן את פרוטוקול
20 הדיון ולהוסיף בו, בדברי ב"כ מר שנון, משפט לפיו "ידוע לתובע (מר שנון - ד.א.) כי בת
21 זוגו, גב' טל, היא זו שעשתה שימוש בכרטיס האשראי שלו בקשר עם החיובים נשוא
22 התביעה". למחרת היום, נעתרה כב' השופטת אלמגור לבקשת התיקון, ללא הסתייגות מצד
23 מר שנון.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1

2

ת.א. 17319/03

3 מספר חודשים לאחר שהגיש מר שנון את תביעתו כנגד הבנק, הגיש הבנק מצידו תביעה
4 בסד"מ כנגד שנון, בגין יתרת החובה הבלתי מסולקת בחשבונו, שעמדה נכון למועד הגשת
5 התביעה על סך של 51,642 ₪.

6

7 מר שנון הגיש בקשת רשות להתגונן (בש"א 164677/03), בה שב ושטח את כל הטענות,
8 שהועלו על ידו נגד הבנק בתביעתו שלו. לטענתו, הסכום שהבנק חב כלפיו, בשל רשלנותו
9 כלפיו בעקבות השימוש לרעה שנעשה בכרטיס האשראי, עולה על סכום תביעת הבנק ממנו
10 ולפיכך, לאחר קיזוז, אין הוא חב לבנק דבר אלא הבנק הוא זה שחייב לו.

11

12

התגלית

13 בדיון מיום 1.7.03 ובהסכמת הבנק, נתנה כב' השופטת ינון למר שנון רשות להתגונן בפני
14 תביעת הבנק.

15

16 חשוב לענייננו בשלב זה אינה ההחלטה ליתן למר שנון רשות להתגונן, אלא עדותו, כפי
17 שנשמעה באותו דיון בפני כב' השופטת ינון.

18 בתחילת עדותו הכחיש מר שנון, כי מסר את כרטיס האשראי שלו לאדם אחר. בהמשך
19 הכחיש מר שנון, כי זוגתו לחיים ושותפתו העסקית בסוכנות הביטוח שבבעלותו, גב' רחל טל
20 (להלן: "גב' טל"), עשתה שימוש בכרטיס האשראי שלו. כמו כן הכחיש מר שנון, כי גב' טל
21 הקלידה את מספר כרטיס האשראי, לצורך השתתפות במשחקי מזל באינטרנט.

22

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 אולם, בהמשך עדותו נאלץ מר שנון להודות, כי גב' טל אכן הזינה את מספר כרטיס האשראי
2 שלו, שנמסר לה על ידו, לצורך השתתפות במשחקי מזל באינטרנט, אך לדבריו עשתה כן
3 מבלי לקבל היתר ממנו. כאשר נשאל מר שנון מדוע לא ציין בתצהירו, כי ידוע לו שגב' טל
4 עשתה שימוש בכרטיסו השיב, כי לא חשב שזה רלבנטי. מר שנון גם השיב, כי אינו זוכר אם
5 ציין את העובדה שגב' טל עשתה שימוש בכרטיס האשראי שלו בשיחותיו עם ויזה. תשובות
6 תמוהות אלה, שנשמעו מפיו של מר שנון, עוד תידונה בהמשך פסק הדין.

7

8

ת.א. 200462.1/02

9 במקביל להגשת התביעה כנגד מר שנון, הגיש הבנק הודעת צד ג' כנגד גב' טל. בהודעתו
10 טען הבנק, כי השימוש שעשתה גב' טל בכרטיס האשראי של מר שנון הוא שגרם לנזקיו
11 הישירים, ואלמלא פעלה גב' טל כפי שפעלה, לא הייתה תביעתו של מר שנון באה אל העולם
12 כלל.

13

14 עוד טען הבנק, כי גב' טל התרשלה התרשלות חמורה, בכך שעשתה שימוש בכרטיס אשראי
15 שאינו שלה, כשהיה עליה לדעת כי הכרטיס הינו אישי, ואין היא
16 מורשית לעשות בו כל שימוש. לטענת הבנק, התנהגותה של גב' טל גובלת בתרמית, בחוסר
17 תום לב ובהתעשרות שלא כדין.

18

19 בכתב הגנתה מכחישה גב' טל מכל וכל את טענות הבנק כלפיה בהודעה לצד ג'.
20 לטענתה, נחשפה למשחקי מזל באינטרנט באמצעות חברים. האתר בו בחרה לשחק, ושאת
21 שמו או כתובתו היא בחרה לא לפרט, הציע שתי חלופות משחק - הראשונה, משחק וירטואלי
22 ללא כל חיוב או זיכוי השחקן; השנייה, משחק על כסף אמיתי. בכניסה לאתר וטרם בחירת

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 אחת מחלופות המשחק, היה על הגולש להכניס את פרטי כרטיס האשראי, וזאת שלא
2 למטרת חיוב כספי.

3
4 לטענת גב' טל, היא בחרה בחלופה הראשונה של משחק וירטואלי, ללא כל חיוב או זיכוי
5 כספי. לגרסתה, בחרה לשחק במשחקים המערבים שני שחקנים, וזאת באמצעות פרטי
6 כרטיס האשראי שלה ופרטי כרטיס האשראי של מר שנון. למעשה, גב' טל שיחקה מול
7 עצמה.

8
9 לדבריה, במקביל לחיוב חשבונו של מר שנון, בגין השימוש לרעה הנטען שנעשה בכרטיס
10 האשראי שלו, חויב גם חשבונו שלה בסכומים ניכרים, בשל שימוש לרעה שנעשה אף
11 בכרטיס האשראי שלה. פניותיה, באמצעות מר שנון, לויזה ולאחר מכן גם לחברת לאומי
12 קארד (להלן: "לאומי קארד") נשאו פרי, ורובו של הכסף הושב לה. הדבר, לטענתה, מדבר
13 בעד עצמו.

14
15 גב' טל הוסיפה וטענה, כי הבנק, שולח הודעת צד ג', הוא זה שהתרשל התרשלות חמורה
16 והפר את חובותיו כלפיה, בכך שלא וידא כי החיובים בחשבונו נעשו ואושרו על ידה. מעבר
17 לכך, הבנק או מי מעובדיו לא טרחו לעדכנה בדבר החיובים התמוהים בחשבונו, אשר הביאו
18 את החשבון לחריגה ממסגרת האשראי המאושרת.

19

20

ת.א. 200462.2/02

21 במקביל להגשת כתב הגנתה כנגד הודעת צד ג' ששלח הבנק, הגישה הגב' טל תביעה
22 שכנגד נגד הבנק.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

- 1 בתביעתה ציינה, כי ניהלה חשבון בנק שמספרו 11909/47, בסניף שער ראשון של הבנק.
- 2 לבקשתה, הנפיק לה הבנק כרטיס אשראי מסוג ויזה כ.א.ל, ואף העמיד לרשותה מסגרת
- 3 אשראי בגובה 25,000 ₪, ומסגרת פעילות מאושרת בחו"ל בגובה של 30,000 ₪.
- 4
- 5 החל מיום 23.11.00 ועד ליום 21.3.01 שיחקה גב' טל במשחקי המזל באינטרנט. לטענתה,
- 6 לאחר שמר שנון גילה כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלו, הוא גילה כי נעשה
- 7 שימוש לרעה גם בכרטיס האשראי שלה. מר שנון, שהינו מיופה כוח ומוסמך לפעול בשמה
- 8 ובמקומה של גב' טל, פנה גם בשמה לויזה וביקש לבטל את החיובים, שמקורם בשימוש
- 9 לרעה.
- 10
- 11 ויזה ביטלה את כל החיובים בכרטיס האשראי של גב' טל החל מיום 3.3.01 ועד יום 21.3.01
- 12 וזיכתה את חשבונה של גב' טל בשוויים.
- 13 ויזה סירבה לבטל את החיובים בכרטיס האשראי לתקופה שמיום 23.11.00 ועד ועד יום
- 14 2.3.01 וגב' טל לא טרחה לפרט מדוע.
- 15
- 16 כמו מר שנון, גם גב' טל טוענת, כי הבנק יצר כלפיה מצג כי היא לא תיפגע מהשימוש לרעה
- 17 שנעשה בכרטיס האשראי שלה, וכי הבנק עומד מאחוריה ובכל מקרה כספה יושב לה. כמו
- 18 מר שנון, גם גב' טל טוענת, כי הבנק התרשל כלפיה בכך שבשל השימוש לרעה בכרטיס
- 19 האשראי שלה, נקלע חשבונה ליתרת חובה החורגת ממסגרת האשראי המאושרת, אולם
- 20 הבנק לא טרח לברר עימה את פשר העניין או לבקר ולפקח בצורה נאותה על התנהלות
- 21 חשבונה.
- 22

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 תביעתה של גב' טל אם כן, היא בגין אותם חיובים בכרטיס האשראי, שמקורם בשימוש
2 לרעה, שאת סכומם סירבו ויזה והבנק להשיב לה. חיובים אלו עומדים על סך של 57,610 ₪,
3 הוא סכום התביעה.

4

5 למען הסדר הטוב יצוין עוד, כי בשלב מסוים מכר הבנק את אחזקותיו בויזה והחל לשווק
6 ללקוחותיו כרטיס אשראי של חברת לאומי קארד שבבעלותו. גב' טל קיבלה כרטיס אשראי
7 של לאומי קארד, במקום כרטיס האשראי של ויזה. גב' טל המשיכה במשחקי המזל
8 באינטרנט גם באמצעות הכרטיס של לאומי קארד, וגם בו לטענתה נעשה שימוש לרעה.
9 לדבריה, לאומי קארד השיבה לה את כל החיובים שנבעו מהשימוש לרעה לכאורה שנעשה
10 בכרטיס האשראי שלה (ראה נספח ג' לכתב התביעה שכנגד).

11

12 הבנק מכחיש מכל וכל את הנטען כנגדו בתביעה שכנגד.
13 לטענת הבנק, התביעה שכנגד חסרה פרטים מהותיים, כדוגמת זהות ספק האינטרנט,
14 המועד בו נודע לגב' טל על השימוש לרעה שנעשה כביכול בכרטיס האשראי שלה, המועד בו
15 פנתה גב' טל לבנק או לויזה וכד'.

16

17 עוד טוען הבנק, כי עצם הקלדת פרטי כרטיס האשראי באינטרנט מלמד, כי גב' טל התכוונה
18 להשתתף במשחקי מזל בעלי חיוב כספי אמיתי. לחילופין, הקלדת פרטי כרטיס האשראי
19 באינטרנט, הינה התנהגות רשלנית, פזיזה וחסרת זהירות.

20

21 לסיום טוען הבנק, כי האחריות לבדוק את הנעשה בחשבונה מוטל על גב' טל ולא עליו. מעבר
22 לכך, ויזה ולאומי קארד שולחות ללקוח פירוט עסקאות באופן חודשי, ושתיקתה של גב' טל

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 במשך תקופה ארוכה לאחר ביצוע החיובים מתיישבת עם המסקנה, כי גב' טל הייתה מודעת
2 להם.

3

4

המתווה הנורמטיבי

5 השימוש בכרטיסי חיוב מערב בתוכו מערכת יחסים משולשת. הצד הראשון הוא מנפיק
6 הכרטיס. הצד השני הוא הלקוח. הצד השלישי הוא הספק. כל עוד השימוש בכרטיס נעשה
7 למטרות שלשמן הוא ניתן ובדרך המקובלת, זורמת מערכת היחסים המשולשת על מי
8 מנוחות. הבעיות מתחילות כאשר קם חשד למעשים פליליים הנעשים באמצעות הכרטיס,
9 ובמיוחד הכוונה לשימוש לרעה.

10 ראה לעניין זה א' ברק וע' פרידמן, "כרטיסי חיוב: היבטים משפטיים ומעשיים של כרטיסי
11 אשראי ובנק" (1997), עמ' 117-133.

12

13 חוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו – 1986 (להלן: "החוק"), מסדיר את מערכת היחסים המשפטיים
14 שבין מנפיק כרטיס חיוב ללקוח. על בסיס הוראות החוק נכרת החוזה להנפקת כרטיס חיוב
15 בין המנפיק ללקוח. לעומת זאת, החוק אינו מסדיר כלל את מערכת היחסים המשפטיים שבין
16 המנפיק לספק. מערכת יחסים זו מוסדרת בדרך כלל בחוזים הנכרתים בין המנפיק לספק.
17 החוק גם אינו מסדיר את מערכת היחסים שבין הלקוח והספק (למעט כשלון תמורה בעסקת
18 תשלומים נדחים). עסקת היסוד שבין הלקוח והספק מוסדרת באמצעות דיני החוזים הכלליים
19 ויתר הוראות הדין, החלות על עסקאות מסוג העסקאות שנרקמו בין הלקוח והספק.

20

21 שימוש לרעה בכרטיס אשראי מוגדר בסעיף 5(א) לחוק כדלקמן:

22

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

- 1 " ... שימוש בכרטיס חיוב בידי מי שאינו זכאי לכך לפי חוזה כרטיס חיוב בדרך של
- 2 רכישת נכסים או משיכת כסף, ובכרטיס תשלום – גם טעינתו. "
- 3
- 4 על הלקוח להודיע למנפיק על השימוש לרעה שנעשה בכרטיסו. הלקוח לא יהיה אחראי
- 5 לסכום העולה על 450 ₪ "אם מסר הלקוח את ההודעה תוך שלושים ימים מיום שנעשה
- 6 לראשונה שימוש לרעה" (סעיף 5(ג)(1) לחוק)
- 7
- 8 סעיף 6(א) לחוק, העוסק באחריותו של מנפיק הכרטיס להשיב ללקוח סכומי כסף, שחויבו
- 9 בעקבות שימוש לרעה בכרטיס החיוב, קובע כדלקמן:
- 10
- 11 " חוייב לקוח בשל עסקאות או פעולות שנעשו תוך כדי שימוש לרעה בכרטיס חיוב,
- 12 ישיב המנפיק ללקוח, בהקדם האפשרי אך לא יאוחר משלושים ימים מיום הודעת
- 13 הלקוח, את סכום החיוב, למעט הסכום שבו חייב הלקוח לפי סעיף 5(ג). "
- 14
- 15 המנפיק יכול להודיע לספקים, שאין לכבד את כרטיס החיוב בשל שימוש לרעה שנעשה בו,
- 16 ולחסום את כרטיס החיוב כדי למנוע את המשך חיוב חשבוננו של הלקוח. מכאן החשיבות
- 17 הרבה הנודעת למסירת ההודעה מבעוד מועד על השימושים לרעה שנעשה בכרטיס, המהווה
- 18 תנאי להשבת סכומי החיוב ללקוח, כפי שמורה סעיף 9(ב) לחוק.
- 19
- 20 סעיף 9, שכותרתו "עסקה במסמך חסר", מורה כדלקמן:
- 21
- 22 " (א) בסעיף זה, "עסקה במסמך חסר" – עסקה בין לקוח לבין ספק,
- 23 שבה לא הוצג כרטיס אשראי, או עסקה שבמסמך המעיד עליה

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

לא צוינו פרטים כאמור בסעיף 8, או עסקה שהמסמך המעיד עליה לא נחתם בידי הלקוח.

(ב) חויב לקוח לשלם את תמורתה של עסקה במסמך חסר, והודיע למנפיק, תוך שלושים ימים מיום שנמסרה הודעת המנפיק על החיוב שהוא לא ביצע את העסקה או שפרטי המסמך הושלמו שלא בסכום שבו התחייב הלקוח, ישיב לו המנפיק את סכום החיוב בערכו ביום החיוב, או את ההפרש שבין סכום החיוב המוסכם על הלקוח לפי הודעתו, לבין הסכום הרשום במסמך, לפי הענין, תוך חמישה עשר ימים מיום מסירת הודעת הלקוח, והוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לסעיף 6א יחולו, בשינויים המחויבים.

המקרה שלפנינו הוא מקרה של עסקה במסמך חסר, קרי, עסקה שבוצעה באמצעות התקשרות באינטרנט, מבלי שהכרטיס הוצג בפני הספק.

ישאל השואל, מה ההבדל אם כן בין הוראת סעיף 5(א) לחוק לבין הוראת סעיף 9? היתכן כי המחוקק השחית את מילותיו לריק ודן באפשרות אחת באמצעות שני סעיפים שונים, המביאים לשתי תוצאות שונות בנוגע לאותה אפשרות עצמה?

בסוגיה זו עוסקת החלטתו של כב' השופט המנוח עדי אזר, מיום 16.1.02 בת.א. 127136/00 רזנבלום משה נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ, פ"ש 2002(8) 481. בשל חשיבות הדברים אביא אותם במלואם:

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 " אין מחלוקת כי כאשר החוק מתייחס לעיסקה במסמך חסר בסעיף 9 לחוק,
2 והמחוקק מציין כי מדובר בעיסקה שבה לא הוצג הכרטיס (כגון עיסקה טלפונית)
3 או עיסקה שבה לא צוינו פרטים אישיים של הלקוח או השובר לא נחתם בידי
4 הלקוח, הרי שעיסקה שכזו במסמך חסר חלה על המקרה שבו נעשה שימוש לרעה
5 בפירטי ובמספר הכרטיס, כאשר הכרטיס עצמו נותר באותה עת בידי הלקוח . . .
6
7 עדיין יש צורך להסביר את ההבדל שבין סעיף 9 לבין סעיף 5 לחוק כרטיסי חיוב.
8 האבחנה, לדעתי, בהעדר פסיקה של בתי משפט בנושא זה, היא שמצב של
9 שימוש לרעה בפירטי כרטיס (להבדיל משימוש לרעה בכרטיס עצמו) הוא מצב
10 הכלול הן בסעיף 9 והן בסעיף 5. במקרה זה ההבדל נעוץ בנטל ההוכחה. סעיף 5
11 עוסק במצב שבו הלקוח שכנע והוכיח כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס. תנאי
12 להפעלת הסעיף הוא שהיה שימוש לרעה. סעיף 5(ב) קובע כי הלקוח לא יהיה
13 אחראי בשום מקרה לשימוש לרעה שנעשה אחרי שנמסרה הודעה. במקרה זה לא
14 עצם ההודעה מעניק את הזכות ללקוח, אלא העובדה שהיה אמנם שימוש לרעה,
15 כלומר, שימוש בכרטיס בידי מי שאינו זכאי לכך. שונה המצב לגבי סעיף 9. באותו
16 מקרה הלקוח אינו צריך להוכיח דבר ודי בכך שהוא מודיע למנפיק תוך 30 ימים
17 שהוא לא ביצע עיסקה, כדי שהמנפיק יהיה חייב להשיב לו את סכום החיוב . . .
18
19 כאשר הלקוח מודיע תוך 30 ימים כי הבחין בכך שחוייב בחיוב שאינו מוצדק, בגין
20 עיסקה שהוא לא ביצע, חייב המנפיק מיידי להשיב לו את כספו, על סמך אותה
21 הודעה בלבד. . .
22

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 לעומת זאת, אם נמסרה הודעה לאחר 30 יום או בכל מועד, על שימוש לרעה
2 בפירטי הכרטיס, הדגש אינו נעוץ עוד בעובדה שנעשתה עיסקה במסמך חסר, אלא
3 הדגש הוא כעת על היסוד של שימוש לרעה . . .

4
5 לפיכך אני קובע כי גם סעיף 9 וגם סעיף 5 עוסקים בשימוש לרעה בכרטיס חיוב,
6 אך יש ביניהם הבדלים, שכן, סעיף 9 עוסק במצב שבו נעשתה עיסקה במסמך חסר
7 מבלי שבשלב הראשון נקבע על ידי המנפיק, האם הלקוח אמנם קיבל את הנכס
8 בפועל. כאשר מוכח שימוש לרעה, כלומר ידוע שנעשה מעשה מרמה והלקוח אמנם
9 לא רכש את הנכס ולא ביצע את העיסקה, זכותו של הלקוח לזיכוי. "

10
11 אין לי אלא להצטרף להנמקתו המלומדת של כב' השופט אזר המנוח.

12
13 סעיף 5(ד) לחוק הינו החריג השולל את אחריותו של מנפיק הכרטיס, והוא קובע כדלקמן:

14
15 " הגבלת האחריות האמורה בסעיף זה לא תחול אם נתקיים אחד מאלה:

16 (1) הלקוח מסר את כרטיס החיוב לאדם אחר, למעט מסירה בנסיבות

17 סבירות למטרת שמירה בלבד; לעניין זה, מסירת כרטיס החיוב יחד

18 עם הצופן לא תיחשב כמסירה בנסיבות סבירות;

19 (2) השימוש בכרטיס החיוב נעשה בידיעת הלקוח;

20 (3) הלקוח פעל בכוונת מרמה. "

21

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 העיקרון הטמון בבסיס הוראה זו יסודו במבחן האשמה וחלוקת הנזק. במצב בו הסיכון נוצר
2 על ידי הלקוח, שמסר את כרטיס החיוב לאדם אחר ואיפשר לו לעשות בו שימוש לצרכיו הוא,
3 לא ישא המנפיק באחריות כלפיו, כאמור בסעיף 5(ד) לעיל.

4

5

שימוש לרעה

6 לכאורה, מהגדרת המונח שימוש לרעה, ניתן לסבור כי הכוונה היא לשימוש פיזי בכרטיס
7 החיוב, עת הוא מצוי בידי של עושה השימוש. אולם כיום, עם התקדמות הטכנולוגיה ושינוי
8 אורחות המסחר, יש לתת למונח שימוש לרעה פרשנות תכליתית, המתאימה למטרת החוק
9 ולשימושים הנעשים כיום בכרטיסי החיוב.

10

11 כידוע, נפוצות כיום במחוזותינו עסקאות בכרטיסי חיוב, המתבצעות גם ללא נוכחות המחזיק
12 בכרטיס או הכרטיס עצמו. הכוונה היא לכל אותן עסקאות טלפוניות או עסקאות ברשת
13 האינטרנט, כדוגמת העסקאות נושא פסק דין זה, בהן נמסרים פרטי כרטיס החיוב, ללא
14 שימוש פיזי בכרטיס עצמו. עסקאות אלו הינן עסקאות במסמך חסר, כהגדרת המונח בסעיף
15 9(א) לחוק.

16

17 ראוי אם כן, כי פרשנות המונח "שימוש לרעה", תיעשה בצורה רחבה ותכליתית המתאימה
18 למטרות החוק, להתפתחויות הטכנולוגיות ולאורחות המסחר בתחום זה (ראה לעניין זה ברק
19 ופרידמן בעמ' 199-200).

20

21 זאת ועוד. מנגנון חלוקת האחריות בין המנפיק ללקוח, על פי סעיף 5 לחוק, מבוסס על
22 שלושה עקרונות יסוד, אשר לאורם תיבחן סוגיית חלוקת האחריות:

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 העיקרון הראשון הוא עיקרון פיזור הנזק. בסיסו הרעיוני של עקרון זה הוא, כי יש להטיל את
2 הסיכון הנובע משימוש לרעה בכרטיסי חיוב על הגורם, שהינו בעל היכולת הטובה ביותר
3 לספוג את הסיכון ולגלגלו הלאה על ציבור לקוחותיו. מטבע הדברים, מנפיקי כרטיסי החיוב
4 הינם המתאימים ביותר לשאת בסיכון זה, וכך אף קבע המחוקק.

5

6 העקרונות השני והשלישי הינם מבחן האשמה והרשלנות הנזיקית. בסיסם של עקרונות אלו
7 הוא ברעיון כי יש מקרים, בהם התנהגות הלקוח תרמה תרומה ממשית להתרחשות השימוש
8 לרעה בכרטיס החיוב. במקרים כאלו, בהם דבקים האשם והרשלנות בבעל הכרטיס, יש
9 להטיל את האחריות ואת הנזק על מי שיצר את הסיכון (ראה ברק ופרידמן בעמ' 304-307).

10

11 חלוקת האחריות על פי העקרונות הנ"ל מביאה למסקנה, כי על הלקוח להפנים, שבמידה ולא
12 ינקטו מצידו אמצעי זהירות למניעת שימוש בכרטיס האשראי שלו ו/או לא תימסר הודעה על
13 ידו למנפיק מבעוד מועד על השימוש לרעה בכרטיס, יתכן ומנפיק הכרטיס יינזק. במקרים
14 כאלו קובע סעיף 5(ד) לחוק, כי הלקוח לא ייהנה מחלוקת האחריות המקורית וישא במלוא
15 הנזק לבדו.

16

17 **נטל ההוכחה**

18 בטרם ניגש לבחינת טענותיהם של הצדדים במקרה זה נזכיר, כי מדובר בתביעות אזרחיות,
19 בהן נטל השכנוע הוא על התובע, להוכיח את כל היסודות העובדתיים של עילות תביעתו,
20 בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה". מידת ההוכחה במשפט האזרחי היא כידוע "הטיית
21 מאזן ההסתברויות" לטובתו של התובע.

22

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 על התובע, אם כן, להוכיח כי אכן התרחש שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלו. רק לאחר
2 שהוכיח התובע את השימוש לרעה, קמה חובתו של המנפיק להוכיח, כי בנסיבות העניין
3 מתקיימים הסייגים לאחריותו בהתאם להוראות סעיף 5(ד) לחוק.

4

5 יפים לכאן דברי של כב' השופט מנחם קליין בת.א. (ת"א) 15890/03 שפירא נ' ישראלכרט
6 בע"מ (טרם פורסם):

7

8 " על התובעת, הטוענת כי אינה חבה בסכום החיוב, חל הנטל להוכיח כי משיכת
9 הכספים היתה בבחינת שימוש לרעה בכרטיס האשראי. על הנתבעות הנטל
10 להוכיח כי התקיימו נסיבות סעיפיו הקטנים של סעיף 5 ד לחוק או אלה מהם, על
11 פיהם לא תהנה התובעת מהגבלת אחריותה בגין השימוש לרעה. "

12

13 תביעת שנון ת.א. 200462/02

14 ארבע טענות בפיו של מר שנון כנגד הבנק. אדון בכל אחת מהן בנפרד.

15

16 1. הבנק שלח את המסמכים לכתובת שגויה

17 מר שנון טוען, כי למרות בקשתו המפורשת במועד פתיחת החשבון, לשלוח את דברי הדואר
18 מטעם הבנק ומטעם ויזה לת.ד. 5082 בראשון לציון, בקשתו לא מולאה ופקיד הבנק ציין
19 בטעות את הכתובת למשלוח דברי דואר ככתובת הרשומה בתעודת הזהות, כתובת בה לא
20 התגורר עוד. לטענתו, מטעם זה לא יכול היה לגלות את השימוש לרעה שנעשה בכרטיס
21 האשראי שלו במועד ולהפסיקו.

22

23 אין בידי לקבל את טענה זו. אבאר דברי.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1

2 ראשית, בבקשה לפתיחת חשבון / פיקדון (נספח ב' לבקשת הרשות להתגונן של הבנק)
3 מצוינת פעמיים כתובת אחת בלבד. הכתובת האחת הינה "מען" – חכמי אתונה 22 תל אביב
4 – יפו 66039. הכתובת השנייה והחשובה לענייננו היא "כתובת דואר" – חכמי אתונה 22 תל
5 אביב – יפו 66039.

6

7 מר שנון חתום על בקשה זו. אדם מוחזק כיודע על מה הוא חותם וכמסכים בחתימתו לתוכן
8 המסמך שעליו הוא חתום. אכן, במעמד פתיחת חשבון בנק נדרש הלקוח לחתום על מסמכים
9 רבים ובמקומות שונים. לא ניתן לדרוש, כי הלקוח יעיין בכל אות ובכל פסיק בחוברת המהווה
10 מסמכי פתיחת החשבון. אולם, ניתן ואף ראוי לדרוש, כי הלקוח יעיין היטב בפרטים
11 המהותיים כגון פרטיו האישיים, דרכי התקשרות, הוראות טלפוניות וכן בכתובת המגורים או
12 בעניינו של מר שנון הכתובת למשלוח דברי דואר, שלגרסתו הייתה מהותית מבחינתו. משלא
13 עשה כן מר שנון, אין לו להלין אלא על עצמו.

14

15 שנית, עד ההגנה מטעם הבנק, מר ירון וכטנהיים, הלא הוא הפקיד שטיפל בפועל בפתיחת
16 חשבונו של מר שנון וקיבל ממנו את כל המידע הדרוש לשם כך, העיד כי לא התבקש לציין
17 כתובת למשלוח דואר השונה מהכתובת המצוינת בתעודת הזהות (פרוטוקול מיום 12.7.05
18 עמוד 29 שורות 26-28 ועמוד 30 שורות 19-22).

19

20 מר וכטנהיים אמנם העיד, כי במעמד פתיחת החשבון הקריא למר שנון את כתובת המגורים
21 ולא את הכתובת למשלוח דברי דואר (ע' 33 שורות 14-16), אולם לא מצאתי רבותא בכך.

22

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 כפי שכבר קבעתי, היה על מר שנון לבדוק היטב את הכתובת למשלוח דברי דואר בבקשה
2 לפתיחת חשבון שעליה חתם. כמו כן, אם נכונה טענתו של מר שנון, כי לא התגורר עוד
3 בכתובת המצוינת בתעודת הזהות, מדוע לא העיר מאומה כאשר כתובת זו צוינה כמען
4 המגורים שלו? מדוע לא הפנה תשומת לבו של הפקיד כי אינו מתגורר עוד בכתובת זו,
5 כאשר הוקראה בפניו? בשתיקתו הסכים למעשה מר שנון, כי מדובר בכתובת מגוריו ולכן
6 פקיד הבנק היה רשאי לסמוך על הרישום בתעודת הזהות.

7

8 שלישית, עד ההגנה מר וכתנהיים ועד הגנה נוסף, מר רפאל סבן, פקיד במחלקת לקוחות
9 זהב בסניף, העידו בפני כי מר שנון היה מעורב ומעודכן בניהול חשבונ. שני העדים ציינו, כי
10 מר שנון היה מגיע לסניף בתדירות של פעם בשבוע או שבועיים, ובכל אחת מהפעמים ביקש
11 להנפיק לו דפי מידע בנוגע לחשבונ. מר סבן העיד, כי נהג לעדכן את מר שנון אף טלפונית
12 על מצב חשבונ, וכן לשלוח לו מעת לעת דפי חשבון באמצעות הפקסימיליה (ראה עדות מר
13 וכתנהיים בע' 31 עדות מר סבן – פרוטוקול מיום 5.4.05 ע' 7, וע' 11-14).

14

15 רביעית, כפי שהעידו מר וכתנהיים ומר סבן, דברי הדואר שנשלחו לכתובתו של מר שנון בתל
16 אביב, לא חזרו מרשות הדואר. הדעת נותנת, כי דברי דואר הממוענים לאדם שאינו מתגורר
17 במען הנקוב בהם, יוחזרו לשולח בציון סיבת אי המסירה לנמען. לא כך אירע בענייננו.

18

19 חמישית, בעדותו הודה מר שנון, כי לפחות בהזדמנות אחת, בסוף חודש דצמבר 2000, הוא
20 קיבל שיחת טלפון מפקיד הבנק, מר סבן, שעידכן אותו כי החשבון נמצא בחריגה וכי עליו
21 לפעול לסילוקה (פרוטוקול מיום 7.3.05 ע' 51 שורות 19-20). מר שנון אף הודה, כי ביקר
22 יותר מפעם אחת בסניף הבנק וידע מה קורה בחשבונ (ע' 55 שורה 15).

23

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 שישית, מר שנון ציין בעדותו, כי החשבון המדובר שימש כחשבון עסקי של סוכנות הביטוח
2 שבבעלותו (ע' 50 שורות 7-15). היעלה על הדעת, כי במשך תקופה של כ- 5 חודשים לא
3 קיבל מר שנון כל דבר דואר מהבנק בנוגע לחשבונו העסקי ולא פצה את פיו? היתכן כי רואה
4 החשבון של מר שנון, אשר היה אמור לקבל לידיו את מסמכי הבנק לצורכי עבודתו השוטפת
5 (דוחות לרשויות וכד'), לא דרש לקבלם לידיו? האם ניתן להאמין, שמר שנון לא בדק במשך
6 9 חודשים את הכספים הנכנסים והיוצאים מחשבונו העסקי שעליו פרנסתו?

7

8 נראה לי כי יש להשיב על כל השאלות הללו בלאו גמור.

9 אינני מאמינה לטענתו של מר שנון, כי לא קיבל את דברי הדואר שנשלחו אליו מטעם הבנק
10 ומטעם ויזה, או לכל הפחות קיבל עדכונים שוטפים אודות מצב חשבונו מפקידי הבנק מעת
11 לעת - הן בביקוריו בסניף הבנק, הן טלפונית והן באמצעות הפקסימיליה. אני קובעת, כי מר
12 שנון היה מעודכן ומעורה במתרחש בפעילות חשבון הבנק שלו, אך בחר שלא להגיב עליה
13 במשך תקופה מסוימת, מסיבות השמורות עמו.

14

15 לקראת תום שמיעת העדויות ביקש ב"כ התובעים להציג שיק מחשבונו של מר שנון, הנושא
16 את כתובת תא הדואר ולא את הכתובת בתל אביב, כחזוק לטענותיו. ברם, אין בהצגתו של
17 השיק כדי לשנות ממסקנתי זו. מר שנון לא הוכיח מתי הוצא פנקס השיקים ממנו לקוח השיק
18 המדובר, הפנקס עצמו לא הוצג על ידו, ואין להסיק מכך מסקנה, כי לא התקבלו על ידו דברי
19 דואר בכתובת הרשומה בתעודת הזהות.

20

21 **2. שימוש לרעה בכרטיס האשראי – האמנם?**

22 טענתו העיקרית של מר שנון היתה, כזכור, כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלו,
23 בסכום של אלפי דולרים, למטרת משחקי מזל באינטרנט. לדבריו, נודע לו על שימוש זה רק

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 בשלהי חודש אפריל או בתחילת חודש מאי 2001.

2

3 כפי שכבר צוין לעיל, הוכח כי כרטיס האשראי נמסר על ידי מר שנון לזוגתו גב' טל, אשר

4 הורשתה לעשות שימוש בו. דא עקא, מר שנון לא טרח לגלות עובדה זו לחברות כרטיסי

5 האשראי או לבית המשפט. כזכור, נחשפה תגלית זו במהלך חקירתו הנגדית של מר שנון על

6 תצהירו בבר"ל, להפתעת ב"כ הנתבע ובית המשפט עצמו. בסיכומיו הארוכים והמתלהמים

7 של ב"כ התובעים, לא נמצא ולו הסבר קט להסתרת מידע חשוב זה. ההיפך הוא הנכון. ב"כ

8 התובעים שב ומציין, לאורך 33 עמודי סיכומים ו- 39 עמודי סיכומי תשובה, כי מדובר

9 בשימוש לרעה בכרטיס, שהיה ידוע היטב לבנק אך לא למר שנון.

10 אני דוחה כבלתי אמינה טענה זו, ואין לי אלא להצטער על התנהגות התובעים ובא-כוחם

11 בענין זה.

12

13 **אחריות הבנק במקרה של שימוש לרעה בכרטיס חיוב**

14 הראיה היחידה, שבאמצעותה ניסה מר שנון להוכיח כי אכן נעשה שימוש לרעה בכרטיס

15 האשראי שלו, היא העובדה שויזה ביטלה את כל החיובים שנוצרו החל מיום 21.1.01 ועד

16 2.5.01 וזיכתה את חשבונו בסכומם.

17

18 לכאורה מדובר בראיה כבדת משקל.

19 למעשה, אין ללמוד ממנה מאומה.

20

21 בנק המנפיק את כרטיס האשראי משמש צינור לחיוב וזיכוי הלקוח (הצרפן). יש להדגיש, כי

22 חיובי חו"ל מחויבים בחשבון הלקוח סמוך למועד היווצרותם, ולא יחד עם יתר החיובים

23 בכרטיס האשראי, במועד החודשי הקבוע. לאור קביעתי, כי מר שנון קיבל דברי דואר מהבנק

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 או לחילופין קיבל עדכונים שוטפים ודפי מידע על חשבונו מפקידי הבנק באמצעים שונים
2 (טלפון, פקסימיליה), מתחייבת המסקנה, כי מר שנון ידע אודות החיובים השונים, שנעשו
3 באמצעות כרטיס האשראי שלו, בסמוך למועדי החיוב, ולא העלה כל טענה לגביהם.
4 בנסיבות אלה, מושתק מר שנון מהעלאת טענה כלשהי לגבי חיובים אלה (השווה ע"א
5 618/75 טננבאום נ' בנק לאומי, פ"ד לא(3) 141).

6

7 המדובר בעסקה במסמך חסר, בה לא הוצג הכרטיס עצמו וכל שנמסרו הם פרטי הכרטיס.
8 סביר להניח כי במקרים אלו יגן המנפיק על עצמו ויגלגל את הנזק על הספק, שלא עשה די
9 על מנת לברר את זהות המשתמש בפרטי הכרטיס שמולו. מר שנון לא טרח להביא נציג
10 מטעם חברת ויזה, אשר יאיר את עיני בית המשפט לגבי סיבת השבת הכספים על ידי
11 הספק. ועל אי הבאת עד כבר נאמר במקומותינו:

12

13 " אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו
14 וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו מחשיפתו לחקירה שכנגד. "
15 ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה(4), 651, 658.

16

17 מר שנון טען, כי נעשה שימוש לרעה בכרטיסו, שלא בידיעתו או בהרשאתו. העובדה שצלחה
18 תחילה דרכו של מר שנון, והבנק זיכה את חשבונו בסכומים כלשהם, עדין אין בה כדי לחייב
19 את הבנק להתמיד בטעות זו, משנחשפה האמת בפניו.

20

21 לא נדרשה אלא חקירה קצרה בשלב הדיון בבקשת הרשות להגן, כדי להעמיד את הדברים
22 על דיוקם. מר שנון ידע כל העת, כי גב' טל עשתה שימוש בכרטיסו. גב' טל החזיקה בכרטיס
23 בידיעתו המלאה של מר שנון, ולא נטלה אותו מהמגירה בהסתר. למרות זאת, לא היסס מר

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

- 1 שנון לטעון בפני הבנק ואף בבית המשפט, כי מדובר בכרטיס שנעשה בו שימוש לרעה על ידי
- 2 מאן דהוא.
- 3
- 4 אין צורך להכביר במילים בנוגע לדרך התנהלותו של מר שנון, שהיתה נגועה בחוסר תום לב
- 5 ובחוסר ניקיון כפיים. שיטת המשפט הישראלית מבוססת על "משחק" בקלפים פתוחים.
- 6 כבישת גרסה כה מהותית ומשמעותית להליך המשפטי היא התנהגות חסרת תום לב
- 7 ושאיננה מקובלת. התנהגות כזו מטילה צל כבד על הצד הנוהג כך.
- 8
- 9 גם בהנחה שמר שנון היה מצליח להוכיח, כי לא ידע על השימוש שנעשה בכרטיס, וזאת
- 10 כאמור הוא לא עשה, הרי שיש לבדוק את טענות ההגנה של הבנק בעניין זה, המבוססות על
- 11 הגנות סעיף 5(ד) לחוק.
- 12
- 13 הבנק טען, ומקובלת עלי טענתו, כי מתקיימת החלופה הראשונה של סעיף 5(ד) לחוק,
- 14 שעניינה מסירת כרטיס החיוב על ידי הלקוח לאדם אחר, שלא למטרות שמירה בלבד.
- 15 עדותו של מר שנון בעניין זה בפניי הייתה מיתממת, וגם זאת בלשון המעטה. מר שנון העיד,
- 16 כי הוא סבור שכרטיס שניתן שלא למטרת רכישה, לא נחשב ככרטיס שנמסר לאחר. הוא
- 17 הוסיף ואמר, כי ויזה ידעה על עובדת מסירת הכרטיס על ידו לגב' טל, אולם בחר שלא
- 18 להסביר כיצד. מר שנון גם לא סיפק תשובה כיצד הוא יודע שגב' טל לא עשתה שימוש
- 19 בכרטיס שלו.
- 20
- 21 אני קובעת, איפוא, כי מר שנון מסר את כרטיס האשראי שלו לגב' טל, בנסיבות הקבועות
- 22 בסעיף 5(ד)(1) לחוק ושלא למטרת שמירה. מסירת הכרטיס פוטרת את המנפיק מחובתו

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 לשאת בחיובים שנעשו עקב שימוש לרעה בכרטיס האשראי, ומטילה את כל האחריות
2 לחיובים אלו על בעל הכרטיס (ראה גם ברק ופרידמן בעמ' 196-197).

3

4

3. הבנק התרשל כלפי התובע

5 טענתו השלישית של מר שנון היא, כי הבנק התרשל כלפיו, בכך שידע כי חשבונו נקלע
6 ליתרת חובה החורגת ממסגרת האשראי המאושרת, אולם לא טרח לברר עימו את פשר
7 העניין או לבקר ולפקח בצורה נאותה על התנהלות חשבונו.

8

9 נשתכחה כנראה מידיעתו של מר שנון העובדה, כי סבורני, כי במקביל לחובותיו של הבנק,
10 עומדת חובתו של הלקוח לבדוק ולבחון אם חשבונו מתנהל כסדרו. הלקוח אינו יכול לשבת
11 בחיבוק ידיים ולצפות, כי הבנק יפקח על כל פרט בנוגע לחשבונו. דברים אלו מקבלים משנה
12 תוקף כשמדובר בחשבון עסקי, אשר הלקוח ניזון ממנו מידי יום ביומו.

13

14 כפי שכבר קבעתי, מר שנון היה מעורה ומעודכן בנעשה בחשבון הבנק. מר שנון קיבל
15 הודעות מפקידי הבנק על חריגות ממסגרת האשראי המאושרת לו ופעל לסגירתו (ראה
16 בעניין זה עדותו של מר שנון בפרוטוקול מיום 7.3.05 ע' 51 שורות 11-20).

17

18 אכן, על מוסד בנקאי מוטלות חובות רבות הנוגעות ליחסיו עם לקוחותיו. חובות אלו מקורן
19 במערכת היחסים המיוחדת שבין המוסד הבנקאי ללקוח. מערכת יחסים מיוחדת זו
20 מתאפיינת באמון הרב שנותן הלקוח למוסד הבנקאי מכוח מומחיותו בתחומו וכן בשל
21 הפערים המשמעותיים בכוח המיקוח ובמידע שבידי המוסד הבנקאי לעומת הלקוח. על מנת
22 לשמור על אמון הציבור במערכת הבנקאית ועל מנת להעמיד את המערכת הבנקאית על
23 חשיבותה לחברה ולכלכלה, נקבעו החובות המיוחדות המוטלות על הבנקים.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

ראה לעניין זה ע"א 5893/91 טפחות בע"מ נ' צבאח, פ"ד מח(2) 573.

אולם המרחק בין החובות המוטלות על בנק, לבין החובות, על פיהן מנסה מר שנון לחייב את הבנק לפעול, הוא כמזרח ממערב. אם תתקבל דרישתו של מר שנון, הרי שהבנקים יהפכו להיות "שמרטפים" של לקוחותיהם. אין לקבל גישה זו, אשר תסרבל את המערכת הבנקאית ותפגע פגיעה אנושה בתפקודה.

זאת ועוד. במכתבו לבנק (נספח י' לכתב התביעה), הודה מר שנון כי האירועים בחשבונו התרחשו גם בשל חוסר ביקורת מצידו. אף לשאלת בית המשפט, השיב מר שנון, כי הוא אחראי לנהל את חשבון הבנק שלו. מר שנון אמנם הסביר, כי אי ניהול החשבון וחוסר הפיקוח על המתרחש בו, היה נעוץ בעובדה שלא קיבל דברי דואר מהבנק, אך טענה זו נדחתה על ידי כמפורט לעיל. לפיכך, אינני מקבלת את טענתו כי הבנק התרשל בפיקוח על החשבון. מי שהתרשל או עצם עיניו זהו מר שנון, ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו.

4. הבנק הבטיח לפצות

טענתו הרביעית של מר שנון היא, כי לאורך כל הדרך נאמר לו על ידי מנהלת הסניף ועובדים נוספים כי אין לו מה לדאוג, הבנק עומד מאחוריו ובכל מקרה הוא יקבל בחזרה את כספו. לטענתו, משסירבה ויזה להשיב לו חלק מהחיובים בחשבונו, שנעשו עקב שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלו, קמה חובתו של הבנק לפצותו בסכום זה.

בעניין זה נתלה מר שנון במכתב של הבנק, מיום 8 יוני 2002 והממוען לויזה (נספח יד לכתב התביעה).

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 עדי הבנק, גב' זיווה מלל, מנהלת הסניף, ומר סבן, העידו כי לא היו דברים מעולם. לטענתם,
2 מעולם לא נאמר או הובטח למר שנון, כי בכל מקרה יקבל את כספו מהבנק (ראה עדותה של
3 גב' מלל בפרוטוקול מיום 5.4.05 ע' 24 ועדותו של מר סבן בע' 15).

4
5 במכתב מיום 10.10.01, הודיעה ויזה למר שנון, כי היא מסיימת את הטיפול בעניינו (נספח ט
6 לכתב התביעה). מר שנון, שכאמור סבר כי על הבנק לפצותו על יתרת החיובים שלא הושבו
7 לו על ידי ויזה, פנה לבנק במכתב מיום 11.11.01, וביקש פיצוי בגובה \$12,000 (נספח י
8 לכתב התביעה). במכתב זה לא ציין מר שנון דבר בנוגע להתחייבותו של הבנק לפצותו. גם
9 במכתב מאוחר יותר מיום 25.1.02, לא ציין מר שנון כי הבנק הבטיח לפצותו (נספח יא
10 לכתב התביעה). כל שנאמר במכתב זה הוא, כי הבנק הבטיח לעמוד לצידו ולהיות שם
11 בשבילו.

12
13 מיותר לציין, כי במכתב התשובה של הבנק מיום 13.3.02, הדוחה את בקשת מר שנון
14 לפיצוי, לא מצאתי כל התייחסות לסוגיית ההבטחה לפיצוי, מהטעם הפשוט שעניין זה לא
15 עלה כלל במכתביו של מר שנון עצמו (נספח יג לכתב התביעה).

16
17 גם המכתב, עליו משליך מר שנון את יהבו, לא מסייע לו.
18 המכתב נשלח מהבנק לויזה רק ביום 8.6.02, לאחר שויזה כבר הודיעה למר שנון, כי היא
19 סיימה את הטיפול בעניינו ולאחר שאף הבנק דחה את בקשת הפיצוי שלו. לא יכול להיות
20 חולק על כך, כי מר שנון לא יכול היה להסתמך על מכתב זה על מנת לבסס את הבטחת
21 הבנק לפיצוי, שכן מכתב זה הינו מאוחר לכל התנהלותו של מר שנון מול ויזה ומול הבנק,
22 בנוגע לחיובים בחשבון.

23

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

סיכום ביניים

בהסתמך על שלל הנימוקים, כאמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין תביעתו של מר שנון להידחות (ת.א. 200462/02). משנדחתה תביעתו של מר שנון, הרי שיחד איתנה נדחית גם ההודעה לצד ג' ששלח הבנק לגב' טל (ת.א. 200462.1/02).

תביעת טל ת.א. 200462.2/02

תביעתה של גב' טל היא העתק כמעט מושלם של תביעתו של מר שנון. ההבדל היחיד ביניהן הוא, שתביעתה של גב' טל אינה כוללת טענה, כי דברי הדואר מטעם הבנק ומטעם ויזה לא הגיעו לידיה.

שימוש לרעה בכרטיס האשראי

טענתה הראשונה של גב' שנון היא, כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלה, למטרת משחקי מזל באינטרנט. לטענתה, היא נחשפה למשחקי המזל באינטרנט על ידי חברים והחלה לשחק במשחקים וירטואליים, ללא כל חיוב כספי. על מנת לשחק, היה על גולש להכניס תחילה את פרטי כרטיס האשראי שלו, שלא למטרת חיוב, ורק לאחר מכן יכול היה הגולש לבחור כיצד לשחק – משחק אמיתי על כסף או משחק וירטואלי. לטענתה, היא בחרה לשחק במשחקים ללא כל חיוב כספי, ולשם כך היא הזינה את פרטי כרטיסי האשראי שלה ושל מר שנון, על מנת לשחק כנגד עצמה.

כמו מר שנון, גם גב' טל נסמכת על ראייה יחידה, והיא העובדה כי ויזה, ולאחר מכן לאומי קארד, השיבו לה את מרבית החיובים, שנגבו מחשבונה בקשר עם משחקי המזל באינטרנט.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 לדידה של גב' טל, העובדה כי חברות האשראי השיבו לה את רוב החיובים מבססת את
2 טענתה, כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי שלה.

3
4 על מנת להימנע מחזרות מיותרות אין לי אלא להפנות למה שכבר נאמר בעניין זה לגבי מר
5 שנון. קשה שלא לומר, כי במקרה זה הטענה בדבר שימוש לרעה הופכת כמעט למגוחכת,
6 לאור העובדה שהשימוש בכרטיסה של גב' טל נעשה על ידיה ולא על ידי גורם אחר כלשהו.

7
8 למעלה מן הנדרש אציין, כי חיזוק למסקנה, כי לא נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי של
9 גב' טל, כטענתה, מצאתי בעובדות הבאות:

10
11 גב' טל לא זכרה לאילו אתרים היא גלשה ושיחקה במשחקי המזל ובאיזה משחקים היא
12 שיחקה; גב' טל הודתה כי לא קראה את ההוראות באתר האינטרנט אלא נסמכה על מה
13 שאמרו לה חבריה.

14
15 בחלק מהמקרים, עדותה של גב' טל הייתה תימהונית ובלתי מובנת. כך למשל, כשנשאלה
16 אם משחקי המזל התבצעו מהמחשב הביתי, היא השיבה בחיוב והוסיפה כי השמידה את
17 אותו מחשב. כשנשאלה מדוע השמידה את המחשב המדובר, היא השיבה כי הוא פגע בה.
18 לאחר מכן הודיעה גב' טל, כי בעצם היא לא השמידה את המחשב, אלא רק התבדחה עם
19 ב"כ הבנק. עדותה והתנהגותה לא הותירו בי רושם מהימן.

20
21 במהלך עדותה של גב' טל, ניסה ב"כ הבנק להציג תצלומים מהאתר, אשר לגביו נטען כי
22 נעשו החיובים בכרטיסה של גב' טל. גב' טל לא זיהתה תצלומים אלו ובא-כוחה התנגד
23 להצגתם, בטענה כי הם לא בוצעו במועד שבו נעשה השימוש בכרטיס. בהחלטתי (עמוד 18-

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 19 לפרוטוקול מיום 12.7.04), קבעתי, כי עובדות אלו לא יזקפו לחובתו של הבנק ויילקחו
2 בחשבון במסגרת פסק הדין.

3
4 העובדה כי גב' טל מנעה מבית המשפט מידע מהותי, שהינו חיוני להוכחת תביעתה ומצוי
5 בידיעתה הבלעדית, מעלה את החשש, כי אם מידע זה היה מוצג בבית המשפט הוא היה
6 פועל לרעתה של גב' טל.

7
8 על אי הבאת ראיה נאמר מפיו של כב' השופט מלץ בע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית)
9 בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 595, 602:

10
11 " כלל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא
12 ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא
13 בהישג ידו ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, הייתה
14 פועלת נגדו. "

15
16 אני קובעת, כי גב' טל לא עמדה בנטל להוכיח, כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס האשראי
17 שלה.

18
19 רשלנות ומצג שווא מצד הבנק

20 טענתה השנייה של גב' טל היא כי גם כלפיה יצר הבנק מצג, לפיו היא לא תיפגע מהשימוש
21 לרעה שנעשה בכרטיס האשראי שלה, כי הבנק עומד מאחוריה ובכל מקרה כספה יושב לה.
22 לטענתה, הבנק התרשל כלפיה בכך שבשל השימוש לרעה בכרטיס האשראי שלה, נקלע

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 חשבונה ליתרת חובה, החורגת ממסגרת האשראי המאושרת, אולם הבנק לא טרח לברר
2 עימה את פשר העניין או לבקר ולפקח בצורה נאותה על התנהלות חשבונה.
3
4 הראיה היחידה עליה נסמכת טענתה של גב' טל הוא אותו מכתב, שעליו נסמכת אף תביעתו
5 של מר שנון בן זוגה (נספח ד לכתב התביעה שכנגד ונספח יד לכתב התביעה).
6
7 קביעותי הקודמות באשר לאותו מסמך ישימות גם כאן. מיותר לציין כי נספח זה, מתייחס
8 למר שנון בלבד ואין בו כל זכר לגב' טל. הניסיון לעשות שימוש בנספח זה לצרכי תביעתה של
9 גב' טל הוא ניסיון מעושה וחסר כל טעם.
10
11 גב' טל העידה, כי ענייני הבנק לא מעניינים אותה ומר שנון, מיופה כוחה, הוא זה שהיה
12 בקשר עם הבנק בנוגע לחשבונה. כבר קבעתי, כי מר שנון היה מעודכן ומעורה בנעשה
13 בחשבונות, והדברים נכונים אף ביחס לחשבונה של גב' טל.
14
15 גב' טל מנסה לטעון, כי הבנק נהג כלפיה ברשלנות - ולא היא. אם מישהו נהג ברשלנות, הרי
16 שהייתה זו גב' טל בעצמה. גב' טל יצאה לה להרפתקה באינטרנט, תוך שהיא נעזרת לשם
17 כך בשני כרטיסי אשראי - שלה ושל מר שנון. גב' טל לא התמצאה ברזי האינטרנט, ולדבריה
18 הייתה לה זו עסקתה הראשונה שבוצעה בדרך זו. גב' טל גם לא טרחה לקרוא את התנאים
19 באתר שבו גלשה, והסתמכה על חברים עלומים, אשר את פרטיהם סירבה למסור בבית
20 המשפט. ודוק, מדובר בשימוש מסחרי ברשת האינטרנט, אשר לא היה נפוץ במחוזותינו
21 בשנת 2000. על כן, אין למצוא כל רשלנות בהתנהלות הבנק, ואם מישהו נהג ברשלנות, הרי
22 שהייתה זו גב' טל בכבודה ובעצמה.
23

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 אינני מקבלת אף את הטענה, כי הבנק הגדיל את מסגרות האשראי בחשבונה של גב' טל על
2 דעת עצמו. עדי הבנק העידו ועדותם מקובלת עלי, כי מסגרות האשראי הוגדלו בעקבות
3 בקשות טלפוניות של גב' טל או של מר שנון.

4

5 כמו מר שנון, אף גב' טל מנסה לאחוז את החבל בשני קצותיו. מחד היא טוענת, כי הבנק
6 התרשל בכך שהגדיל את מסגרות האשראי בחשבונה על דעת עצמו. מאידך, "התרשלותו" זו
7 של הבנק מנעה מגב' טל להיות מחויבת בריבית חריגה, בגין חריגה ממסגרת אשראי
8 מאושרת. לא שוכנעתי, כי הבנק הגדיל את מסגרת האשראי בחשבונה של גב' טל על דעת
9 עצמו, ובכל מקרה היו אלו פעולות לטובתה של גב' טל וכנגד האינטרס הבסיסי של הבנק.

10

11 נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את תביעתה של גב' טל (ת.א. 200462.2/02).

12

13 **תביעת הבנק ת.א. 17319/03**

14 תביעתו של הבנק כנגד מר שנון, היא בגין יתרת החובה הבלתי מסולקת בחשבונו של מר
15 שנון בבנק.

16

17 הגנתו של מר שנון, כפי העולה מבקשת הרשות להתגונן ומהתצהיר התומך בה, הינה
18 למעשה תביעתו שלו כנגד הבנק. טענתו היחידה של מר שנון היא, כי היה ותתקבל תביעתו,
19 הרי שהסכום שיפסק כנגד הבנק, יעלה על סכום תביעתו של הבנק כלפיו ולפיכך, בסופו של
20 יום, הוא לא יחוב לבנק דבר.

21

22 מעבר לטענתו זו, לא העלה מר שנון כל טענת הגנה בפני תביעת הבנק.

23

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

משהגעת לכלל מסקנה, כי יש לדחות את תביעתו של מר שנון כנגד הבנק, מתחייבת גם המסקנה, כי יש לדחות את הגנתו של מר שנון מפני תביעת הבנק כנגדו, ועל כן יש לקבלה.

הערה בשולי הדברים

לעת סיום, אבקש להתייחס לעניין נוסף, שאינו קשור לחלקו המהותי של פסק הדין. אודה ולא אבוש, רבות התחבטתי ביני לביני אם להעלותו במסגרת פסק הדין. בדרך כלל אינני נוהגת לעשות כן, אולם במקרה זה החלטתי כי אין מנוס מכך.

עניין זה נוגע לדרך התבטאותו ולאופן התייחסותו של עו"ד פיש, ב"כ התובעים, במסגרת סיכומיו וסיכומי תשובתו. התבטאויותיו של עו"ד פיש כלפי עדי הבנק וכלפי בא כוחו היו קשות וחסרות כל רסן. ביטויים כגון "שיבוש הליכי משפט ביודעין ובמזיד", "הטעיה", "עדויות שקר" ו"מחשבה פלילית" שזורים לכל אורכם. מפאת חומרתם של הדברים והרבה שהם עלולים להטיל בעדי הבנק ובבאי כוחו, בחרתי שלא להביא ציטוטים מדויקים מהם.

נשגב מבינתי, מדוע בחר עו"ד פיש ללכת בדרך זו, שאינה מוסיפה לו כבוד ואף לא ללקוחותיו. ניתן להגיע לתוצאה משכנעת, גם ללא הכפשת הצד שכנגד והטלת דופי שלוחת רסן בו ובמעשיו.

אין לי אלא לקוות כי המסר יופנם ולא ישנה בעתיד.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

סיכום

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

1. תביעתו של מר שנון (ת.א. 200462/02) נדחתה.

עם דחייתה של התביעה העיקרית, נדחתה גם ההודעה לצד ג' ששלח הבנק לגב' טל (ת.א. 200462.1/02).

אני מחייבת את מר שנון לשלם לבנק הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בגין תביעה זו, בסך של 7,000 ₪, בצירוף מע"מ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל.

2. התביעה שכנגד, שהוגשה על ידי גב' טל (ת.א. 200462.2/02), נדחתה אף היא. אני מחייבת את גב' טל לשלם לבנק הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪, בצירוף מע"מ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

3. תביעת הבנק מתקבלת במלואה (ת.א. 17319/03). אני מחייבת את מר שנון לשלם לבנק סך של 51,642 ₪, בצירוף ריבית בנקאית, כמבוקש בסעיף 16 לכתב התביעה, מיום הגשתה ועד מועד התשלום בפועל.

עוד אני מחייבת את מר שנון לשלם לבנק הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 7,000 ₪, בצירוף מע"מ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

בתי המשפט

ת.א. 200462/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א. 200462.1/02

ת.א. 200462.2/02

ת.א. 17319/03

תאריך: 21/08/2006

בפני: כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

1 ניתן בלשכתי, היום 20.8.06 בהעדר הצדדים.

2

3 המזכירות תמציא עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

4

5 לאור העובדה כי גורמים נוספים הינם בעלי עניין בתביעה זו, אך לא היו צדדים לה,

6 תעביר המזכירות עותק מפסק הדין גם לגורמים אלו כדלקמן:

7

8 א. חברת כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

9 מרחוב בן גוריון 11 בני ברק מיקוד 51260.

10

11 ב. חברת לאומי קארד בע"מ

12 מרחוב תפוצות ישראל 13 גבעתיים מיקוד 53583.

13

14

15

16

ד"ר דפנה אבניאלי, שופטת

17

18